

วัดธรรมมงคลเกาบุญญนทร์วิหาร
แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ

บทขานภาคแบบเอสาห์

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับฟ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในท่ามกลางสงฆ์วางฟ้าไตรไว้ข้างตัว
ด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วนั่งคุกเข่ากราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง จากนั้น
พระอุปัชฌาย์ จะมอบฟ้าไตรให้วางบนแขนตั้งใจให้แน่วแน่ กล่าวคำขอบรรพชาว่า

(กล่าวบทสวดนี้ พร้อมเพรียงกัน)

เอสาห์ อังแก / สุจิระปะรินิบบุตัมปิ / ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง คัจฉามิ / รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ
/ ละเภยยาฮัง อังแก / ตัสสะ ภาคะวะโต / รัมมะวิณะเย ปิบบัตถัง / ละเภยยัง อุปะชัมปะตัง ฯ

ดูตียัมปาฮัง อังแก / สุจิระปะรินิบบุตัมปิ / ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง คัจฉามิ / รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ
/ ละเภยยาฮัง อังแก / ตัสสะ ภาคะวะโต / รัมมะวิณะเย ปิบบัตถัง / ละเภยยัง อุปะชัมปะตัง ฯ

ตะตียัมปาฮัง อังแก / สุจิระปะรินิบบุตัมปิ / ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง คัจฉามิ / รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ
/ ละเภยยาฮัง อังแก / ตัสสะ ภาคะวะโต / รัมมะวิณะเย ปิบบัตถัง / ละเภยยัง อุปะชัมปะตัง ฯ

** หมายเหตุ ถ้าผู้บวชเป็นสามเณรให้ละคำว่า ละเภยยัง อุปะชัมปะตัง ออก

(กล่าวบทสวดนี้ พร้อมเพรียงกัน)

อะฮัง อังแก / ปิบบัตถัง ยาจามิ / อิมานิ กาช้ายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา
/ ปิบบาเยถะ มัง อังแก / อะนุกัมปัง อุปาดายะ ฯ

ดูตียัมปิ อะฮัง อังแก / ปิบบัตถัง ยาจามิ / อิมานิ กาช้ายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา
/ ปิบบาเยถะ มัง อังแก / อะนุกัมปัง อุปาดายะ ฯ

ตะตียัมปิ อะฮัง อังแก / ปิบบัตถัง ยาจามิ / อิมานิ กาช้ายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา
/ ปิบบาเยถะ มัง อังแก / อะนุกัมปัง อุปาดายะ ฯ

เมื่อกล่าวจบแล้ว น้อมผ้าไตรเข้าไปถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วนั่งพับเพียบลง ประนมมือไว้ ท่านจะกล่าวสอนพรรณนา
คุณของพระรัตนตรัย และบอกที่จะปัญจะกะกัมมัญฐาน ให้นำกว่าตามท่านไปทีละบท

(กล่าวบทสวดนี้ ตามพระอุปัชฌาย์)

เกสา โลมา นขา ดันตา ตะโจ	ตะโจ ดันตา นขา โลมา เกสา
(อนุโลม)	(ปฏิโลม)

พระอุปัชฌาย์ชักอังสะออกจากไตรมาสวมให้ผู้นบวช แล้วสั่งให้ออกไปครองผ้าครบไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จ
แล้วเข้าไปหาพระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่าเปล่งวาจาขอสรณะและศีลดังนี้

(กล่าวบทสวดนี้ ด้วยตนเอง)

อะฮัง ภัณฑะ / สาระณะชีลัง ยาจามิ
ดูตียัมปิ อะฮัง ภัณฑะ / สาระณะชีลัง ยาจามิ
ตะตียัมปิ อะฮัง ภัณฑะ / สาระณะชีลัง ยาจามิ

ลำดับนั้น พระอาจารย์จะกล่าวคำมัสการนำ พึงว่าตามท่านไปทีละบท ดังนี้

(กล่าวบทสวดนี้ ตามพระอาจารย์)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมบุตธัสสะ (ว่าตาม ๓ หน)

พระอุปัชฌาย์จะกล่าวว่า “ เอวัง ะเดหิ ” หรือ ยะมะหัง ะดามิ ตัง ะเดหิ ให้รับว่า

อามะ ภัณฑะ

แล้วท่านจะนำเปล่งวาจาขอกถึงพระรัตนตรัยว่าเป็นที่พึ่ง
พึงว่าตามท่านไปทีละบท ดังนี้

(กล่าวบทสวดนี้ ตามพระอาจารย์)

บุตธัง สาระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
ดูตียัมปิ บุตธัง สาระณัง คัจฉามิ
ดูตียัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ดูตียัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ บุตธัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

พอจบแล้วทางพระอาจารย์จะบอกว่า “ ตีสะระณะคะมะหนึ่ง นิฏฐิตัง ” ก็ให้รับว่า

อามะ ภัณฑ

ต่อจากนั้นก็สมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ โดยตามพระอาจารย์ไปทีละข้อ

(กล่าวบทสวดนี้ ตามพระอาจารย์)

ปาณาติปาตา เวระมะณี
อะดินนาดานา เวระมะณี
อะบระหมะจะริยา เวระมะณี
มุชฺชาวาดา เวระมะณี
สุราเมระยะ มัชยึะ ปะมาตฺตัญฺจานา เวระมะณี
วิกาละโทยะนา เวระมะณี
นัจจะกิตตะวา / ตีตะวิชฺฐิกะตฺตัสสะนา เวระมะณี
มาลาคันธะ วิเลปะนะ ธาระณะ / มัตตึณะ วิญฺสณฺญัญฺจานา เวระมะณี
อุจจาสะยะนะ มะหาสะยะนา เวระมะณี
ยาตะรุปะระยฺยึะตะ / ปะฎิกคึะหะณา เวระมะณี

(กล่าวบทสวดนี้ ด้วยตนเอง)

อิมานิ ตึสะ สะ ลิกข่าปะดานิ สะมาตึยามิ ฯ (กล่าว ๓ ครั้ง)

เสร็จแล้วกราบพระอาจารย์ ๓ ครั้ง ต่อจากนั้น สามเณรพึงลุกขึ้นไปรับบาตรจากโยมพ่อโยมแม่ แล้วอุ้มบาตรเข้าไปหาพระอุปัชฌาย์ในท่ามกลางสงฆ์วางไว้ด้านซ้ายมือของตัวเอง รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

(กล่าวบทสวดนี้ ด้วยตนเอง)

อะฮัง ภัณฑ / นิสสะยัง ยาจามิ.
ตฺตึตฺติมปี อะฮัง ภัณฑ / นิสสะยัง ยาจามิ.
ตะตฺติมปี อะฮัง ภัณฑ / นิสสะยัง ยาจามิ.
อุปัชฌาโย เม ภัณฑ โหหิ (บรรทัดนี้กล่าว ๓ ครั้ง)

เมื่อพระอุปัชฌาย์กล่าวคำว่า	โอปายิกัง	ให้รับว่า	สาธุ ภัณฑ
”	ปะฎิฐูปัง	”	สาธุ ภัณฑ
”	ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ	”	สาธุ ภัณฑ

(กล่าวบทสวดนี้ ด้วยตนเอง)

อัชจึะตักเคดานิ เถโร มัยฮัง ภาโร / อะฮัมปิ เถรัสสะ ภาโร (ว่า ๓ หน เสร็จแล้วกราบลง ๓ ครั้ง)

พระอาจารย์จะเอาสายบาตรคล้องตัวผู้บวช บอกบาตรและจีวรก็ให้ผู้บวชรับว่า อามะ ภัณฑ ๔ ครั้ง ดังนี้

เมื่อพระอาจารย์กล่าวว่า	อะยันเต ปัตโต	ให้รับว่า	อามะ ภัณฑ
“	อะยัง สังฆาฏี	”	อามะ ภัณฑ
“	อะยัง อุตตะราสังโค	”	อามะ ภัณฑ
“	อะยัง อันตะระวาสะโก	”	อามะ ภัณฑ

เมื่อพระกรรมวาจารย์กล่าวคำว่า “ คัจฉะ อะมุหิ โอกาเส ติญญาหิ ” ก็ค่อยๆลุกขึ้นยืนกลับหลังหันเดินประนมมือ ออกไปยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ (ห้ามเหยียบบนอาสนะ) แล้วยืนประนมมือหันหน้ามาทางพระสงฆ์ พระอาจารย์คู่สวดท่านจะออกไปยืนอยู่เบื้องหน้าผู้อุปสมบทและสวดถามถึงอันตราภยกรรม พึงรับว่า นัตถิ ภัณฑ ๕ ครั้ง และรับว่า อามะ ภัณฑ อีก ๘ ครั้ง ดังนี้

พระอาจารย์ถามว่า	ภุชฺฐัง	ให้รับว่า	นัตถิ ภัณฑ
“	คัณโฑ	”	นัตถิ ภัณฑ
“	กิลาสี	”	นัตถิ ภัณฑ
“	โสโส	”	นัตถิ ภัณฑ
“	อะปะมาโร	”	นัตถิ ภัณฑ

พระอาจารย์ถามว่า	มะนุสโสสี	ให้รับว่า	อามะ ภัณฑ
“	ปุริโสสี	”	อามะ ภัณฑ
“	ภุชิสโสสี	”	อามะ ภัณฑ
“	อะนะโณสี	”	อามะ ภัณฑ
“	นะสี ราชะกะโฏ	”	อามะ ภัณฑ
“	อะนุญญาโตสี มาตาปิตุหิ	”	อามะ ภัณฑ
“	ปะริปุณณะวิสะตวัสโสสี	”	อามะ ภัณฑ
“	ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	”	อามะ ภัณฑ

จากนั้นพระอาจารย์จะกล่าวว่า

(กล่าวบทสวดนี้ ด้วยตนเอง)

กินนาโมสี

ให้รับว่า

อะหัง ภัณฑ นามะ
(ฉายาพระใหม่)

โก นามะ เต อุปัชฌายี

”

อุปัชฌายี เม ภัณฑ आयัสสะมา นามะ
(ฉายาพระอุปัชฌาย์)

**หมายเหตุ ผู้บวชจะต้องทราบชื่อของตนเองที่พระอาจารย์ตั้งให้และชื่อพระอุปัชฌาย์ก่อนวันบวช

เมื่อเสร็จแล้วพระอาจารย์คู่สวดกลับเข้ามาในท่ามกลางสงฆ์แล้วสวดเรียกผู้มุ่งอุปสมบทเข้ามาด้วยคำว่า อาคัจเฉยยะ , อาคัจฉาหิ ผู้บวชพึงเดินประนมมือด้วยความสำรวมเข้ามาในท่ามกลางสงฆ์ กราบลงตรงหน้าพระอุปัชฌาย์ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่าประนมมือเปล่งวาจาอุปสมบทดังนี้

(กล่าวบทสวดนี้ พร้อมเพรียงกัน)

ซึ่งฉันท์ กัณฑ์ อุปะชัมปะตัง ยาจา มะ / อุลลุมปะตฺ โน กัณฑ์ / ซึ่งโฆ อะนุกัมปัง อุปาดายะ
ตุติยัมปิ กัณฑ์ / ซึ่งฉันท์ อุปะชัมปะตัง ยาจา มะ / อุลลุมปะตฺ โน กัณฑ์ / ซึ่งโฆ อะนุกัมปัง อุปาดายะ
ตะติยัมปิ กัณฑ์ / ซึ่งฉันท์ อุปะชัมปะตัง ยาจา มะ / อุลลุมปะตฺ โน กัณฑ์ / ซึ่งโฆ อะนุกัมปัง อุปาดายะ

ต่อจากนั้น พระอุปัชฌาย์กล่าวเพดียงสงฆ์เพื่อถามอันตรายิกรรม พระอาจารย์คู่สวดจะสวดสมมติตนถามถึงอันตรายิกรรมกับอุปสัมปทาเปกษีในท่ามกลางสงฆ์อีกทีหนึ่ง

ก็พึงรับว่า **นัตถิ กัณฑ์ ๕ ครั้ง** และรับว่า **อามะ กัณฑ์ ๘ ครั้ง**

เหมือนตอนที่ว่าขณะยืนอยู่นั้นทุกประการ

เสร็จแล้วนั่งคุกเข่าประนมมือฟังพระสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ

ครั้งจบแล้วท่านก็จะเอาบาตรออกจากตัวให้กราบ ๓ ครั้ง แล้วนั่งพับเพียบประนมมือฟังพระอุปัชฌาย์บอกอนุศาสน์

ไปจนจบ เมื่อท่านบอกจบพระภิกษุใหม่พึงรับว่า **อามะ กัณฑ์ ๗** นั่งคุกเข่ากราบ ๓ ครั้ง

ถ้ามีเครื่องไทยทานก็ให้รับไทยทานถวายพระอันดับ เวลากรวดน้ำก็ให้ตั้งใจรำลึกถึงผู้มีพระคุณอุทิศส่วนกุศลแต่ท่าน

ขั้นตอนต่อไปนั่งฟังพระท่านอนุโมทนาต่อไปจนจบเป็นอันเสร็จพิธี

จบวิธีบรรพชาอุปสมบท

การทำสมาธิแบบบริกรรม โดย พระธรรมมงคลญาณ (หลวงปู่ศรีจันทร์ วัชรบุรี)

การบริกรรม	ทำให้จิตเป็นหนึ่ง
จิตเป็นหนึ่ง	ทำให้เกิดความสงบ
ความสงบ	ทำให้จิตมีพลัง
จิตมีพลัง	ทำให้มีสติระลึกรู้
มีสติระลึกรู้	ทำให้เกิดปัญญา
มีสติปัญญา	ทำให้รันทนอารมณ์
การรันทนอารมณ์	ทำให้จิตเป็นกลางได้